

سه شنبه 15 اردیبهشت 10 جمادی الاول 5 مه**کشته شدن خسرو پرویز به دست پسرش شیرویه در سال نهم هجری قمری**

خسرو پرویز فرزند هرمز، فرزند انوشیروان، فرزند قباد ساسانی، بیست و سومین پادشاه سلسله ساسانیان بود، که از سال 591 تا 626 میلادی بر تخت سلطنت ایران تکیه زد و ترکنازی های زیادی نمود.

وی در عصر خویش، جنگ های خونینی با بهرام چوبین و پس از وی، با سپاهیان امپراتوری روم شرقی به راه انداخت.

در عصر وی، پیامبر اکرم(ص) به نبوت برانگیخته شد و پس از هجرت آن حضرت از مکه معظمه به مدینه منوره و تشکیل حکومت اسلامی، نامه ای از سوی پیامبر(ص) برای او ارسال گردید، ولی وی به نامه رسول خدا(ص) جسارت و نامه رسان را با تحقیر برگردانید و همین امر سبب گردید که رسول خدا(ص) وی را نفرین کند. خسرو پرویز نامه ای به عامل خویش در یمن نوشت و وی را فرمان داد که دو تن از فرماندهان زبده خویش را به حجاز فرستاده و محمد بن عبدالله (ص) را دستگیر نمایند. حاکم یمن بنا به دستور خسرو پرویز، دو تن از فرماندهان خویش را به مدینه اعزام و فرمان دستگیری پیامبر اکرم(ص) را به آنان صادر کرد. هنگامی که آن دو بر پیامبر(ص) وارد شدند، پیامبر(ص) به آنان فرمود که دیگر نیازی به این کارها نیست، زیرا در شب گذشته شیرویه فرزند خسرو پرویز پدرش را کشت و خود بر جای وی به تخت سلطنت تکیه زد.

همان طوری که پیامبر(ص) از عالم غیب خیر داده بود، قباد، معروف به شیرویه با هم دستي دولتمردان و فرماندهان عالی رتبه ساسانی، پدرش خسرو پرویز را از سلطنت خلع و در دهم جمادی الاولی سال هفتم و یا نهم قمری، وی را به هلاکت رسانید و به سلطنت بلند مدت وی (از 591 تا 626 میلادی) خاتمه داد و خود بر تخت سلطنت تکیه زد.

آغاز جنگ جمل در حوالی بصره در سال 36 هجری قمری

امیرمؤمنان، علی بن ابی طالب(ع) پس از پذیرش خلافت اسلامی و بر عهده گرفتن حکومت مسلمانان، با فتنه ها و دشمنی های گوناگون مخالفان اهل بیت(ع) روبرو گردید و ناخواسته، متحمل چند نبرد سرنوشت ساز شد.

نخستین و مهم ترین فتنه مخالفان آن حضرت، عائله اصحاب جمل بود، که به جنگ بزرگ "جمل" منجر گردید.

ماجرای این عائله اسف بار از این قرار بود: عائشه بنت ابی بکر، همسر رسول خدا(ص) که از مخالفان عثمان بن عفان و از محرکان اصلی انقلابیون مسلمان بر ضد خلیفه وقت بود، پس از قتل وی و انتخاب حضرت علی(ع)، فتنه انگیزی خویش را ادامه داد و به بهانه واهی خون خواهی عثمان مقتول، در مکه معظمه اقامت گزید و مخالفان خلافت عدالت پرور حضرت علی(ع) را به دور خویش گرد آورد. در این راستا، برخی از سران بنی امیه و وابستگان عثمان مقتول از مدینه به مکه عزیمت کردند. هم چنین استانداران و عاملان عثمان که از سوی امام علی بن ابی طالب(ع) عزل شده بودند، با اعوان و انصار و داریای های خویش به سوی مکه رهسپار گردیدند. اسامی افرادی چون عبدالله بن عامر از بصره و یعلی بن منیه از یمن، برجسته تر از سایرین بود.

پس از مدتی، طلحة بن عبیدالله و زبیر بن عوام، دو تن از صحابه معروف رسول خدا(ص) به همراه خانواده و بستگان خویش عازم مکه شده و به اصحاب جمل پیوستند. با اجتماع برخی از صاحب نفوذان و محرکان توطئه گر به دور عائشه، اجتماع بزرگی از مخالفان حضرت علی(ع) در مکه به وجود آمد. رچه همسران پیامبر اسلام(ص) در آن ایام، همگی در مکه معظمه به سر می بردند، ولی هیچ کدام از آنان، با عائشه همراهی نکرده و مخالفان حضرت علی(ع) را یاری نمودند.

امّ سلمه(رض) همسر دیگر رسول خدا(ص) هنگامی که زیاده روی های عائشه را مشاهده کرد، به وی فرمود: ای دختر ابی بکر! من در شگفتم که تو از عثمان مقتول، خون خواهی کنی. تو همان نبودی که مردم را بر کشتن او تحریک می کردی و او را پیر گفتار می خواندی؟ تو را چه کار با خون خواهی عثمان؟ او مردی از بنی مناف بود و تو از بنی تمیم، میان شما رابطه خویشاوندی نیست و در حال حیات او، میانتان موافقتی نبود. اکنون چه غلو و زیاده روی است که در پیش گرفته و بر ضدیت علی بن ابی طالب(ع) که پسر عم رسول خدا(ص) است بیرون می آیی و خلافت او را نمی پسندی؟ در حالی که جمله مهاجر و انصار با او بیعت کرده و بر خلافت و امامتش راضی شدند و با رغبت و میل خود، به پیروی و یاری او همت نمودند و همگان بر امامت او متفق شدند. فضل و فضیلتی که در او است، تو آن ها نیکو می شناسی. به هر روی، از میان همسران رسول خدا(ص) تنها عائشه با مخالفان حضرت علی(ع) همراه شد و سرکردگی آنان را بر عهده گرفت و به همراه سه هزار و به نقلی چهار هزار تن از شورش گران، از مکه معظمه رهسپار بصره شد.

پس از خروج آنان از مکه، امّ سلمه(رض) همسر رسول خدا(ص) و امّ فضل همسر عباس بن عبدالمطلب، هر کدام نامه ای جداگانه برای حضرت علی(ع) در مدینه ارسال کرده و وی را از آشوب گری اصحاب جمل باخیر نمودند.

اصحاب جمل، بر بصره هجوم آورده و پس از جنگ و گریز با سپاهیان عثمان بن حنیف انصاری، عامل حضرت علی(ع) در بصره و کشتن تعداد زیادی از مدافعان شهر، آن را به اشغال خود در آوردند و بیت المال بصره را تصرف و عامل علی(ع) را شکنجه و آزار کردند و پس از مدتی، وی را رها نمودند.

حضرت علی(ع) پس از آگاهی از فتنه جویی اصحاب جمل، با سپاهی از مهاجر و انصار از مدینه منوره خارج و به سوی جنوب عراق، رهسپار گردید. یاران و دوستداران آن حضرت پس از خبردار شدن از عزم وی در نبرد با اصحاب جمل، به تکاپو افتاده و از سایر مناطق اسلامی، از جمله مکه معظمه، کوفه و مصر به حرکت در آمده و خود را به سپاه عدالت جوی آن حضرت رسانیدند.

سرانجام دو سپاه در حوالی بصره، در مکانی به نام "رابوقه" در برابر یک دیگر قرار گرفتند. تعداد اصحاب جمل، سی هزار و تعداد سپاهیان حضرت علی(ع) در حدود بیست هزار تن بود.

در سپاه جمل، غیر از عائشه که رهبری شورش گران را بر عهده داشت، افرادی چون طلحة بن عبیدالله، زبیر بن عوام، عبدالله بن زبیر، محمد بن طلحه، مروان بن حکم،

عبدالرحمن بن عتاب، هلال بن وکیع، عبدالرحمن بن حارث، عبدالله بن عامر، حاتم بن بکیر، عمر بن طلحه و مجاشع بن مسعود فرماندهی لشکرها و دسته را بر عهده داشته و در میدان جنگ، نقش آفرینی می کردند.

در سپاه حضرت علی(ع) نیز افرادی چون امام حسن مجتبی(ع)، امام حسین(ع)، محمد بن حنفیه، عمار بن یاسر، عبدالله بن عباس، مالک بن اشتر نخعی، عبدالله بن جعفر، خزیمه بن ثابت، ابویوب انصاری، ابوقتاده، زید بن صوحان، شریح بن هانی، سعید بن قیس، رفاعه بن شداد، محمد بن ابی بکر، عدی بن حاتم، زیاد بن کعب، حجر بن عدی، عمرو بن حمق، مجند بن زهیر، مخنف بن سلیم و صعصعه بن صوحان، فرماندهی لشکرها و بخش های مختلف سپاه آن حضرت را بر عهده داشته و در برپایی پرچم عدالت پرور علوی، دلاوری های عظیمی به عمل آوردند.

با این که حضرت علی(ع) تلاش زیادی به عمل آورد که میان طرفین، درگیری نظامی به وجود نیاید و غائله با مصالحه به پایان آید، ولی فتنه انگیزان طرف مقابل به هیچ روی حاضر به مصالحه نبودند و سرانجام در روز دهم جمادی الاولی سال 36 قمری، دو سپاه در برابر یک دیگر صف آرایی کرده و با هم درگیر شدند.

جنگ سخت و سنگینی به وقوع پیوست و به مدت دو روز ادامه یافت، ولی سرانجام با شکست محتوم اصحاب جمل به پایان رسید.

برخی از فتنه انگیزان اصلی مانند طلحه بن عبیدالله در میدان جنگ و برخی دیگر مانند زبیر بن عوام در بیرون صحنه نبرد کشته شدند و بسیاری نیز اسیر گردیدند.

حضرت علی(ع) پس از پیروزی کامل بر اصحاب جمل و آزادسازی شهر بصره، اسیران را آزاد و از تعقیب فراریان جلوگیری نمود و عانشه را به همراه جماعتی از زنان بصره که لباس مردان پوشیده بودند، به مدینه برگرداند.

در این واقعه بزرگ، از اصحاب جمل تعداد نه هزار و به روایتی سیزده هزار و به روایتی دیگر بیست هزار تن و از اصحاب علی(ع) تعداد هزار و هفتصد و به روایتی پنج هزار نفر کشته شدند.

روز بزرگداشت شیخ صدوق

ابوجعفر محمد بن علی ابن بابویه قمی ملقب به شیخ صدوق از پیشتازان علم حدیث و از مردان نامی جهان اسلام در سال 305 ه.ق چون ستاره ای در آسمان روایت و فقهات در شهر مقدس قم طلوع کرد. ولادت این عالم فقیه با آغاز نیابت حسین بن روح سومین نائب خاص امام زمان (عجل الله تعالی فرجه) هم زمان بوده است.

پدر بزرگوار شیخ صدوق علی بن الحسین بن بابویه قمی، از فقهای بزرگ اسلام و در زمان امام حسن عسگری (ع) و امام زمان (عجل الله تعالی فرجه) می زیسته و مورد احترام آن امامان بوده است. در نامه ای که امام حسن عسگری (ع) به علی بن بابویه نوشته وی را با کلماتی چون: شیخ معتمد و فقیه من خطاب کرده است. پدر شیخ صدوق در قم بدنیا آمد و زندگی را آنجا گذراند و در همان شهر نیز وفات کرده است. پدر شیخ صدوق در ایام زندگی پر برکت خویش نزدیک دوپست جلد کتاب تألیف کرده است.

درگذشت آیت الله سید عبدالحسین لاری در سال 1303 هجری شمسی

آیت الله سید عبدالحسین لاری از مراجع شیعه و از سیاستگذاران پرهیزکار اسلام در سال 1303 هجری شمسی در جهرم فارس بدرود حیات گفت. ایشان در 78 سال حیات خود به جامعه اسلامی خدمات ارزنده ای کرد. آیت الله لاری پس از ورود به منطقه لارستان رهبری مردم ستمدیده جنوب ایران را به عهده داشت. او و مجاهدان همراهِش بیشترین ضربه ها را بر پیکر استعمار انگلیس وارد ساختند. اعلام جهاد با محمد علیشاه از جمله اقدامات مبارزاتی آیت الله لاری در این دوره بوده است.

درگذشت ناپلئون بناپارت امپراتور قدرتمند فرانسه در سال 1821 میلادی

ناپلئون بناپارت امپراتور قدرتمند فرانسه در تبعیدگاهش جزیره سنت هلین سال 1821 میلادی از دنیا رفت. این امپراتور قدرت طلب در اندیشه تصرف دنیا بود؛ از این رو در دوران حکومت خود جنگهای متعددی کرد و نقاط زیادی از اروپا را هم تصرف نمود. در سال 1808 میلادی ناپلئون از روسیه شکست سختی خورد و پس از عزل از مقام امپراتوری فرانسه به جزیره ایلب تبعید شد. گفتنی است که ناپلئون 7 سال مجدداً در فرانسه قدرت را به مدت 100 روز بدست گرفت و این دوره به حکومت 100 روزه ناپلئون مشهور است. اما در نهایت به حالت تبعید در جزیره سنت هلن از دنیا رفت.

اشغال کشور آفریقای گینه در سال 1913 میلادی

کشور آفریقای گینه را نیروهای فرانسوی در سال 1913 میلادی اشغال کردند. فرانسه در اواخر قرن 19 میلادی بعد از 90 سال سرانجام گینه را جزو جامعه فرانسه و یخشی از خاک آفریقای غربی فرانسه اعلام کرد. گینه در سال 1946 میلادی به خود مختاری رسید و در سال 1958 با مبارزات مستمر و جدی مردم استقلال کامل خود را بدست آورد. گفتنی است که احمد سکوتوره اولین رئیس جمهور کشور گینه بود.

استقلال جمهوری فدرال آلمان در سال 1955 میلادی

جمهوری فدرال آلمان پس از گذشت 10 سال از جنگ جهانی دوم در سال 1955 میلادی بطور رسمی استقلال یافت. آلمان غربی بعد از پیروزی متفقین در جنگ جهانی دوم به تصرف فرانسه، انگلیس و آمریکا درآمد و در سال 1949 میلادی با 11 ایالت جمهوری فدرال آلمان موجودیت یافت. در سال 1990 میلادی پس از گذشت 40 سال جدایی میان دو آلمان، دیوار برلین شکسته شد و کشور واحد آلمان پدید آمد.

در گذشت بابی ساندرز مبارز معروف ایرلندی در سال 1981 میلادی

بابی ساندرز مبارز معروف ایرلندی در سال 1981 میلادی پس از هفته ها مقاومت در زندان انگلیس و اعتصاب غذا جان خویش را در راه هدفش از دست داد. ساندرز در این مدت فقط با نوشیدن آب زنده بود. مرگ بابی ساندرز یک طرف موج اعتراضات و اعتصابات را بر ضد دولت انگلستان در پی داشت؛ و از طرف دیگر درس مقاومت در برابر ظلم ظالمان به مردم ایرلند و مبارزان جهان داد. بابی ساندرز 63 روز پس از آغاز اعتصاب غذا درگذشت.